

Halachik Mythbusters:**Silverware Gardens and other Kosher Kitchen Fabrications**

- I. Silverware Garden
- A. *K'bolo kach polto* – Bamidbar 31:21-23
 - B. Special status of a knife – Chulin 8b
 1. Tosfos vs. Rashba
 2. Avoda Zara 76b
 3. Ramah 94:7 & Badei Hashulchan
- II. One Time before Tevilla
- A. *Source of Tevila* – Avoda Zara 75b
 - B. *Prohibition if not toveled* – Rama 120:8
 - C. *Status of temporary vessels* – Igros Moshe YD 3:23
 1. What if decided to use permanently Igros Moshe YD 2:40
- III. Blood spots YD 66:2
- A. Unfertilized eggs 66:7
 - B. Status of Blood spots today – Igros Moshe YD 1:36
 - C. Industrial settings

(1) במדבר פרק לא

(כא) ויאמר אלעזר הכהן אל אנשי הצבא הבאים למלחמה זאת חקת התורה אשר צוה יקוק את משה:
 (כב) אך את הזהב ואת הכסף את הנחשת את הברזל את הבדיל ואת העפרת: (כג) כל דבר אשר יבא
 באש תעבירו באש וטהר אך במי נדה יתחטא וכל אשר לא יבא באש תעבירו במים:

(2) תלמוד בבלי מסכת חולין דף ח עמוד ב

אתמר: השוחט בסכין של עובדי כוכבים - רב אמר: קולף, ורבה בר בר חנה אמר: מדיח. לימא בהא
 קמיפלגי, דמר סבר: בית השחיטה צונן, ומר סבר: בית השחיטה רותח! ... איכא דאמרי: דכ"ע בית
 השחיטה צונן, מאן דאמר מדיח - שפיר, מאן דאמר קולף - אגב דוחקא דסכינא בלע.

(3) חידושי הרשב"א מסכת חולין דף ח עמוד ב

וי"ל דמייירי בסכין בן יומו א"נ י"ל דשאני סכין דאפי' בשאינו בן יומו לא הוי נטל"פ אלא לשבח דאיסורו טוח
 על פניו ולא אמרו בשאינו בן יומו שהוא לפגם אלא באיסור בלוע דדופני הכלי פוגמו ... והלכך סכין אע"פ
 שאינו בן יומו נ"ט לשבח הוא דמתוך שמחתין בו תמיד נשאר שומן על פניו ולא יסור ממנו א"כ מקנחין
 אותו יפה יפה

(4) תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עו עמוד ב

תניא נמי הכי: סכין יפה שאין בה גומות, נועצה עשרה פעמים בקרקע. אמר רב הונא בריה דרב יהושע:
 לאכול בה צונן.

(5) שולחן ערוך יורה דעה סימן צד סעיף ז

אבל אם (ז) הוא כלי שני, כן[הבשר צריך קליפה; כז] והסכין, נעיצה בקרקע (ארוך כלל ל"ו), וכן נוהגין.
 כח[ואפילו אין הסכין בן יומו, יש לקלוף הבשר מעט משום שמנונית הסכין

(6) תלמוד בבלי מסכת עבודה זרה דף עה עמוד ב

גמ'. תנא: וכולן צריכין טבילה בארבעים סאה. מנהני מילי? אמר רבא, דאמר קרא: +במדבר לא+ כל דבר
 אשר יבא באש תעבירו באש וטהר, הוסיף לך הכתוב טהרה אחרת. תני בר קפרא: מתוך שנאמר
 +במדבר לא+ במי נדה - שומע אני שצריך הזאה שלישי ושביעי, ת"ל: אך, חלק; א"כ, מה ת"ל במי נדה?
 מים שנדה טובלת בהן, הוי אומר: ארבעים סאה. איצטריך למיכתב וטהר, ואיצטריך למיכתב במי נדה; אי
 כתב וטהר, ה"א וטהר כל דהו, כתב רחמנא במי נדה; ואי כתב רחמנא במי נדה, הוה אמינא הערב שמש
 כנדה, כתב רחמנא וטהר, לאלתר.

(7) רמב"ם הלכות מאכלות אסורות פרק יז הלכה ג

הלוקח כלי תשמיש סעודה מן העכו"ם מכלי מתכות וכלי זכוכית, דברים שלא נשתמש בהן כל עיקר ב
 מטבילין במי * מקוה ואחר כך יהיו מותרין ג לאכול בהן ולשתות,

(8) שולחן ערוך יורה דעה סימן קכ סעיף ח

הגה: אבל הראשון יז אסור להשתמש בו לצרכי סעודה, אפילו דרך עראי, בלא טבילה, אף על פי שלקחו לצורך קלפים (ד"ע ואו"ה). וכן (י) אם קנאו ישראל השני מן הראשון לצורך סעודה, יח צריך טבילה גבי השני (בית יוסף).

9) שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ג סימן כג

הנה כלים העשויים לשימוש פעם אחת כי על הרבה פעמים אינם ראויין, ורובא דעלמא אינם דוחקין עצמן כיון שאין דמיהן יקרין ואין משתמשין בהן אלא פעם אחת אבל יש שדוחקין עצמן ומשתמשין בהן ב' או ג' פעמים אם צריכין טבילה.

הנה עיין ברמב"ם רפ"ב מכלים שכתב דטעם דכלים מלפת ואתרוג ודלעת יבשים שטהורים לפי שאי אפשר שיעמדו אלא זמן מועט, משמע אף ששייך להשתמש בהם איזה פעמים אבל אין מתקיימים כדרך כלי. ... עכ"פ חזינן דבלא מתקיימין אלא זמן קצר אף שישתמשו בהם איזה פעמים אינם מקבלים טומאה, וא"כ כלים אלו שא"א להשתמש בהם אף על פי הדחק רק ב' וג' פעמים אינם מקבלים טומאה, ורק אם אפשר להתקיים הרבה זמן אך בשביל הזול אין משתמשין מסתבר דמקבל טומאה, וממילא אפשר דאינם צריכים טבילה.

10) שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"ב סימן מ

ובדבר הקנקנים והצלוחיות שיש לישראל מחמת שלקח מנכרי יי"ש ושאר משקין שאין נמכרים אלא בכליהם, מסתבר לע"ד שאין צריכין טבילה כשרוצה אחר שנתרוקן הכלי להשתמש בו למשקין אחרים. וטעמי הוא משום הדכלי נבטל להמשקין, כדמצינו לענין מע"ש דבכדי יין סתומות יצא קנקן לחולין בפ"א דמע"ש מ"ג, ובזלף לקנקן מע"ש סתם וגפן קנה מעשר בפ"ג ממע"ש מי"ב, ויש להקנקן כדין עור של בהמה. ונמצא שלא קנה מהעכו"ם כלי כלל, ורק אצל הישראל נעשה כלי שליכא ע"ז דין טבילה.

11) שולחן ערוך יורה דעה סימן סו סעיף ב

ג] דם ביצים ג אם ידוע שהוא ד מרוקם האפרוח (פירוש שהתחילה להתהוות בו צורת האפרוח) חייבים עליו, אבל אם אינו יודע שהוא מרוקם האפרוח אין חייבים עליו אבל חכמים אסרוהו.

12) שולחן ערוך יורה דעה סימן סו סעיף ז

יד (ג) ביצים המוזרות (פירוש שנפסדו ונעשו כעין מטווה) אפילו ישבה התרנגולת עליהם ימים הרבה, טו מותר לאכלם יב] ובלבד שיזרוק הדם.

13) שו"ת אגרות משה יורה דעה ח"א סימן לו

אבל למעשה כיון דבביצה לא נחשב לרובא דרובא האנשים הפסד כלל וכדחזינן שהחמירו בביצה כל השיטות אף שהוא רק דרבנן שהיה לנו לילך להקל, מה שלא מצינו זה בשאר דברים אף באיסורים דאורייתא לכן כיון שעכ"פ איכא מעוט דבאים מזכרים שהדם אוסר כל הביצה מן הראוי להחמיר אף שאין זה מדינא.

14) שולחן ערוך יורה דעה סימן סו סעיף ח

יג] מותר לאכול ביצים צליות אף על פי שאינם יכולות ליבדק. הגה: וכן א"צ לבדוק הביצים אם יש בהם דם, דסומכין על רוב ביצים שאין בהם דם (הגהות מיימוני וארוך) ומכל מקום נהגו להחמיר כשעושין מאכל עם ביצים ביום, שרואין בהם אם יש בהם דם.

<http://www.star-k.org/kashrus/kk-palate-eggs.htm>

The *Ram"א* quotes the minhag that, in order to follow all opinions, the entire egg should be discarded regardless of where the blood spot was found. This is indeed the custom in kosher households. Were this to be the requirement for industrial eggs, however, it would be impossible to guarantee that such eggs are free of blood spots. The processing of eggs is monitored by factory workers, not the mashgiach, and with thousands of eggs being processed every hour, it is impossible to guarantee absolutely no blood, despite the USDA "Kosher" statement. Indeed, new egg processing equipment is being designed that eliminates human oversight entirely. Fortunately, such a rigorous oversight is not halachically required.